

בבקר יאכלו - באותה קדרות,
ועד שלא מאיר ולא שולט מה
ששולט.

שנינו, אמר רבי שמעון, והבריח
התיכן בתוך הקרשים מברח מן
הקצה אל הקצה - זהו יעקב
הקדוש השלם, כמו שבארנו,
שכתוב (בראשית כה) ויעקב איש תם
ישב אהלים. לא כתוב יושב אהל,
אלא ישב אהלים, שנים, שאוחז
את זה ואוחז את זה. אף כאן
כתוב והבריח התיכן בתוך
הקרשים מברח מן הקצה אל
הקצה, שאוחז את זה ואוחז את
זה.

ששנינו, מהו איש תם? כתרגומו
- שלם. שלם מהפל, שלם לשני
צדדים, לעתיקא קדישא ולזעיר
אפיו. שלם לחסד עליון ולגבורה
עליונה, ומשלים לזה ולזה.

אמר רבי שמעון, ראיתי שהרי
החכמה הפלל של הכל. וחסד
עליון יוצא מחכמה. גבורה שהיא
דין הקשה יוצאת מבינה. יעקב
משלים לשני הצדדים, והאבות
פלל הפל, ויעקב פלל של האבות.
שנינו, הפה החכמה בשביל שלו,
וכנס ברוח (מים), והתכנסו המים
למקום אחד, ונפתחו חמשים
שערי בינה. מהשבילים הללו
יוצאים עשרה כתרים בקרנים
זהרות, ונשארו עשרים ושנים
שבילים. הפתה אותה רוח
באותם שבילים, ונפתחו חמשים
שערי בינה, ונחלקו עשרים
ושנים בחמשים שערי היובל,
ונתעטרו בשבעים וששים
אותיות של השם הקדוש. אלו
נפתחו לצדדיו.

והתעטרו עשרים ושנים פתרי
הרחמים שכלולים בעתיק הימים
(בתר) שמאיר להם כל אחד בצדו.

וּנְתַתִּי נְעָרִים שְׂרִיָּהֶם. דְּוִי לְאַרְעָא כַּד יִנְקָא
מִשְׁמָאלָא. וְשִׁרְיָךְ בְּבִקְרָךְ יֵאָכְלוּ, (דף קע"ה ע"ב)
בְּהִיּוֹא קְדֻרוֹתָא, וְעַד לָא נְהִיר, וְלֹא שְׁלֻטָא
מָה דְשְׁלֻטָא.

הָנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (שמות כו) וְהִבְרִיחַ הַתִּיכּוֹן
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקְּצֵה אֶל
הַקְּצֵה, דָּא הוּא יַעֲקֹב קְדִישָׁא שְׁלִימָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא, דְּכְתִיב, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם
יּוֹשֵׁב אֵהָלִים. יּוֹשֵׁב אֵהָל לָא כְּתִיב, אֲלֵא יּוֹשֵׁב
אוֹהֲלִים, תְּרִי, דְּאַחִיד לְהָאִי וְאַחִיד לְהָאִי. אָף
הָכָא כְּתִיב, וְהִבְרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים,
מִבְּרִיחַ מִן הַקְּצֵה אֶל הַקְּצֵה, דְּאַחִיד לְהָאִי
וְאַחִיד לְהָאִי.

דְּתַנִּין, מָאִי אִישׁ תָּם. כְּתַרְגוּמוֹ, שְׁלִים. שְׁלִים
מִפְּלָא, שְׁלִים לְתַרִּין סְטָרִין, לְעַתִּיקָא
קְדִישָׁא, וְלְזַעִיר אִפְיוֹ. שְׁלִים לְחֶסֶד עֲלָאָה
וְלַגְבוּרָה עֲלָאָה, וְאַשְׁלִים לְהָאִי וְלְהָאִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִינָא דְהָא חֲכָמָתָא כְּלָל
פְּלָא. וְחֶסֶד עֲלָאָה נִפְקָא מִחֲכָמָה.
גְבוּרָה, דְּהוּא דִּינָא תְקִיפָא, נִפְקָא מִבִּינָה.
יַעֲקֹב אֲשְׁלִים לְתַרִּין סְטָרִין וְאַבְהֵן פְּלָל פְּלָא,
וַיַּעֲקֹב פְּלָל אֲבַהֲתָא.

הָאֲנָא בְּטַשׁ חֲכָמָה בְּשְׁבִילֵי, וְכִנְיָךְ בְּרוּחָא
(ס"א ל'מ'א), וְאַתְפְּנָפוּ מִיָּא לְאַתְרַךְ חַד,
וְאַתְפְּתַחוּ חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה. מְאֲלִין
שְׁבִילִין, נִפְקִי עֶשְׂרֵה כְתָרִין, בְּקַרְנֵיטֵי זְהִירִין,
וְאַשְׁתָּארוּ עֶשְׂרִין וְתַרִּין שְׁבִילִין. בְּטַשׁ הוּא
רוּחָא בְּאִינוֹן שְׁבִילִין, וְאַתְפְּתַחוּ חֲמִשִּׁין
תְּרַעִין דְּבִינָה, וְאַתְגְּלִיפוּ עֶשְׂרִין וְתַרִּין,
בְּחֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּיּוֹבְלָא, וְאַתְעַטְרוּ בְּשַׁבְעִין
וְתַרִּין אֲתוּוֹן דְּשְׁמָא קְדִישָׁא. אֲלִין אֲתַפְּתַחוּ
לְסְטָרוֹי.

וְאַתְעַטְרוּ עֶשְׂרִין וְתַרִּין כְּתָרִין דְּרַחֲמֵי, דְּכְלִילִין בְּעַתִּיק יוֹמִין, דְּנְהִיר לּוֹן